

PATENTNI SPIS BR. 5407.

Maschinenfabrik und Eisengiesseréi A. G. „Sopiana“, Pečuj, Ugarska.

Kotlovski roštilj-

Prijava od 13. novembra 1926.

Važi od 1. septembra 1927.

Pravo prvenstva od 14. novembra 1925. (Ugarska).

Pronalazak se odnosi na kotlovski roštilj, koji se upotrebljava za sagorevanje teško zapaljivog uglja i one vrste uglja, koja se kokuje, (slepljuje). Isti se sastoji po pronalasku iz izvesnog broja pravih ili slabo talasastih roštiljnih štapova iste širine ili se postepeno šire na gore (pojačavaju), koji s obe strane imaju duga poprečna rebra, pomerena jedna prema drugima, koja se pružaju do donje ivice roštiljnih štapova, i koja se takodje postepeno šire na gore. Ako se tako sagradjeni roštiljni štapovi spoje u kotlovski roštilj ulaze rebra jednog roštiljnog štapa u prostor između svaka dva rebra obaju susednih štapova samo toliko, da između svaka dva štapa odnosno rebra ostaje po jedan prostor za zagorevajući vazduh podjednako širok, koji u preseku vijuga, stanjujući se na gore. Opisanim izvođenjem roštiljnih štapova, odnosno vazdušnog procepa postignut je bolji pristup vazduha, koji se raspodeljuje dovoljno i ravnomerno po celoj dužini štapa, do goriva i time je omogućeno potpuno sagorevanje i lošijeg ili kokovanog uglja, i delom je izbegnuto ispadanje nesagorelih ugljenih delova u prostor za pepeo i obrazovanje zgure. Osim toga se vazduh postepeno zagreva na štapovima i ovi se hlade u obrnutom smislu, što takodje doprinosi potpunom zagorevanju uglja, odnosno produžava trajanje roštilja, dok punija rebra, koja se pružaju preko cele visine štapa, znatno povećavaju njegovu čvrstoću. Zgura se ne sme kao do sada speći na štapu, usled čega otpada često čišćenje istog.

Na priloženom nacrtu predstavljena su pri-

mera radi dva oblika izvonjenja pronalaska i to pokazuju:

Sl. 1, 2 i 3 prvo izvodjenje u bočnom izgedu odozgo, odnosno u poprečnom preseku, a Sl. 4, 5 i 6 pokazuje iste izgledе odnosno preseke drugog izvodjenja.

Kod izvodjenja po sl. 1—3 sam štapa ima talasasti oblik. Pošto se prema svakom talasastom bregu b na jednoj strani štapa nalazi po jedna talasasta dolina c na drugoj strani i prema svakoj dolini c na ovoj strani nalazi breg b na drugoj, to su rebra e, koja izlaze iz talasastih bregova b, nameštena duž štapa naizmenično na obema stranama istih — jedno prema drugom razmeknute.

Da bi se osiguralo medjusobno udaljavanje štapova odnosno širina vazdušnog procepa između istih, grade se s jedne strane pojedina rebra (na pr. svako peto) u obliku jezička eo, dakle duža od ostalih rebara e, koja dodiruju dolinu c susednog roštiljnog štapa, s druge strane grade se na oba kraja glave f, a na površinama, koje se dodiruju, nalazi g i žljebovi h. Klin g i žleb h služe istovremeno za sprečavanje pomeranja štapa u uzdužnom pravcu.

Kao što se vidi, rebra e pojedinih štapova ulaze u doline susednih štapova i tako postaje između štapova vazdušan procep u obliku zmičaste linije, koji je prekinut samo dužim rebrima, eo.

Štapovi, kao i rebra rastu u preseku odozdo na gore u širini (sl. 3), a širina procepa smanjuje se na gore.

Kod izvodjenja po sl. 4-6 načinjen je štapa

i prav, a rebra u koja strče s obe strane, ograničena su pravim linijama. Ovo izvodjenje odstupa od prvog samo u toliko, što vazdušni procep između štapova ima oblik meandera ograničen pravim linijama.

Glave f roštiljnih štapova načinjene su isto kao kod prvog izvodjenja. Da bi se obezbedilo odstojanje između roštiljnih štapova odn. širina procepa, grade se opet pojedina rebra (na pr. svako peto) kao jezičci v₀ (sl. 5 levo), ili se mogu prema pojedinim rebrima načiniti odgovarajuća kraća rebra v (sl. 5 desno), koja dodiruju rebra u susednog roštiljnog štapa.

Kod ovog izvodjenja imaju kako roštiljni štap, tako i rebra, preseke koji rastu na više a procepi se sužavaju na gore (sl. 6)

Roštilj po pronalasku omogućava opisanim izvodjenjem roštiljnog štapa, odnosno vazdušnog procepa, kao što je već pomenuto na početku, potpuno sagorevanje i najgore vrste uglja. Rebra koja duboko ulaze u široke vazdušne procepe sprečavaju propadanje nesa-gorelih ugljenih delića, kao i slepljivanje zguze, usled čega je suviše često čišćenje roštilja.

Patentni zahtevi:

1. Kotlovski roštilj naročito za sagorevanje teško zapaljivog i slepljivog uglja, naznačen time, što ima prave ili slabo talasaste roštiljne

štapove sa istom širinom ili se postepeno sužavaju na gore, koji na obema stranama imaju jedan prema drugom razmaknuta rebra koja idu do donje ivice roštiljnih štapova i čija se širina sužava na gore, i mogu se sastaviti u roštilj tako, da rebra jednog roštiljnog štapa ulaze u međuprostor između svaka dva rebra susednih štapova, tako da se između dva štapa obrazuje vazdušni procep.

2. Kotlovski roštilj po zahtevu 1, naznačen time, što su roštiljni štapovi i njihova rebra ograničeni kružnim lukovima gledajući odozgo, tako da između svaka dva roštiljna štapa postaje zmijsast vazdušni procep.

3. Kotlovski roštilj po zahtevu 1, naznačen time, što su roštiljni štapovi i njihova rebra ograničeni pravim linijama gledajući odozgo, tako da između svaka dva roštiljna štapa postaje vazdušan procep u obliku meandera.

4. Kotlovski roštilj po zahtevu 1-3, naznačen time, što ima sredstvo za obezbeđenje ravnomernog odstojanja, dakle jednake širine vazdušnog procepa između svaka dva roštiljna štapa, koje se sastoji u izradi pojedinih rebra sa odgovarajuće dugim dimenzijama ili u izradi naročitih odgovarajuće kraćih podpornih rebra između pojedinih susednih parova rebra.

